

اخبار و گزارشات کارگری 5 مهرماه 1399

- اعتصاب و تجمع کارگران شهرداری خرمشهر مقابل فرمانداری در اعتراض به عدم پرداخت 4 ماه حقوق 6 ماه حق بیمه و وعده های توخالی مسئولان
  - ادامه اعتراضات دامنه دار کارگران شهرداری تبریز نسبت به نداشتن امنیت شغلی و سطح پایین حقوق و وعده های توخالی مسئولان
  - فریاد کارگران خدمات شهری شهرداری قزوین در اعتراض به عدم پرداخت بموقع حقوق و مطالبات و تهدید به اخراج از کار در صورت حق طلبی
  - اعتراض کارگران مجتمع فولاد زرند ایرانیان نسبت به عدم پرداخت 4 ماه حقوق و تهدید به اخراج در صورت حق طلبی
  - ادامه اعتراضات مربیان ورزش شرکت نفت ایران نسبت به بلا تکلیفی شغلی و معیشتی
  - کانون نویسندگان ایران: حکم زندان سه عضو کانون نویسندگان ایران اجرا شد
  - اعدام نوید افکاری برای ارباب و فرو نشانندن خشم کارگران و معترضان!
  - *اعتصاب و تجمع کارگران شهرداری خرمشهر مقابل فرمانداری در اعتراض به عدم پرداخت 4 ماه حقوق 6 ماه حق بیمه و وعده های توخالی مسئولان**
- روز شنبه 5 مهر، کارگران شهرداری خرمشهر برای انعکاس صدای اعتراضشان نسبت به عدم پرداخت 4 ماه حقوق 6 ماه حق بیمه و وعده های توخالی مسئولان دست از کار کشیدند و قابل فرمانداری این شهرستان در استان خوزستان تجمع کردند.

کارگران تجمع کننده به خبرنگار رسانه ای گفتند: در حال حاضر خرمشهر شهردار ندارد و از طریق سرپرستی اداره می‌شود. در هر دوره؛ بعد از انتخابات شورای شهر که شهردار تغییر می‌کند؛ وعده پرداخت مطالبات داده می‌شود اما باز هم ما با مشکلات معیشتی ناشی از عدم دریافت مزد مواجهیم.

آنها افزودند: اگر قرار است مشکلات به همان صورت قبل استمرار داشته باشد چرا اعضای شورای شهر در هر دوره مرتباً شهردار تغییر می‌دهند؟

کارگران معترض ادامه دادند: بی‌توجهی مسئولان شهرداری و شورای شهر خرمشهر به پرداخت مطالبات آنها باعث شده آنها بارها برای وصول مطالباتشان دست به اعتراض بزنند.

یکی از کارگران معترض نیز گفت: بیشتر کارگران شهرداری برای تامین هزینه زندگی با مشکل روبه‌رو هستند و حدود سه ماه است حقوق و مطالبات خود را دریافت نکرده‌اند.

وی افزود: در این وضعیت گرانی بازار و وضعیت کرونایی، زندگی بدون حقوق و نداشتن بیمه برای درمان بسیار دشوار شده است.

*ادامه اعتراضات دامنه دار کارگران شهرداری تبریز نسبت به نداشتن امنیت شغلی و سطح پایین حقوق و وعده های توخالی مسئولان

کنش های صدها کارگر شهرداری تبریز برای حذف شرکت های پیمانکاری و تبدیل وضعیت از پیمانی به قرارداد مستقیم و افزایش حقوق که از سال ها پیش آغاز شده است و همچنین وعده های توخالی و تبلیغاتی مسئولان شهرداری و اعضای شورای این کلانشهر در استان آذربایجان شرقی، کماکان ادامه دارد.

روز شنبه 5 مهر، این کارگران حق خواه به خبرنگار رسانه ای گفتند: نزدیک به 2 هزار نفر هستیم که برابر مقررات قانون کار در 10 منطقه شهر تبریز تحت مسئولیت 27 پیمانکار طرف قرارداد با شهرداری تبریز مشغول کاریم که در نتیجه حضور پیمانکاران مطالباتمان کاهش پیدا کرده و این موضوع ما را در شرایط بد مالی قرار داده است.

به گفته این کارگران خدماتی شهرداری تبریز که تحت عنوان پاکبان در سطح شهر فعالند، تبدیل وضعیت استخدامی از کارگر پیمانکاری به قرارداد مستقیم مطالبه‌ای است که تمامی این سال‌ها از جانب آنها دنبال شده است.

یکی از کارگران پیمانکاری شهرداری تبریز گفت: تامین امنیت شغلی کارگران پاکبان خواسته ما است که با تبدیل وضعیت استخدامی آنها از پیمانی به قرارداد مستقیم محقق می‌شود. درخصوص تبدیل وضعیت شغلی نیز سالهاست که کارگران پیگیر هستند اما هنوز نتیجه‌ای حاصل نشده است.

وی اضافه کرد: کارگران خدماتی تبریز سالهاست تحت مسئولیت چندین شرکت واسطه‌ای به عنوان پاکبان و کارگر خدماتی مشغول کار هستند، شرکت‌هایی که عملاً هیچ نقشی در ارائه خدمات ندارند و با سوءاستفاده از کارگران بیشتر به فکر منافع مالی خود هستند.

او افزود: در شهرداری تبریز حدود هزار و 753 کارگر پاکبان به همراه 200 راننده کامیون با سوابق 15 تا 20 سال مشغول کارند. حقوقی که آنها از شرکت‌های واسطه‌ای دریافت می‌کنند کفاف زندگی‌شان را نمی‌دهد در عین حال با وجود تشابه نزدیکی که میان حرفه آنها با برخی نیروهای

قرارداد مستقیم و حتی رسمی وجود دارد، دستمزدهایی که به آنها پرداخت می‌شود به هیچ وجه قابل مقایسه نیست.

این کارگر پیمانکاری شهرداری تبریز با بیان اینکه کارگران بارها مسئله تبدیل وضعیت استخدامی خود را از شهرداری و شورای اسلامی شهر تبریز مطالبه کرده‌اند، افزود: در این باره علاوه بر شهرداری با شورای شهر هم نام‌گذاری‌هایی انجام دادیم که نتیجه آن وعده پیگیری تبدیل وضعیت استخدامی کارگران پیمانکاری مجموعه شهرداری تبریز بوده است.

وی ادامه داد: علاوه بر پرداخت دستمزدهای پایین، مسئله فقدان امنیت شغلی از جمله نگرانی‌هایی است که عموم کارگران پیمانکاری از جمله کارگران پیمانکاری شهرداری تبریز امروز با آن مواجه هستند. به عنوان نمونه قراردادهای کوتاه‌مدت یک سال و زیر یکسال موجب شده امنیت شغلی نداشته باشیم، در طول این سال‌ها بارها پیش آمده است که دیده‌ایم بعد از خاتمه قرارداد، تعدادی از همکاران مان به عنوان نیروی مازاد معرفی و بیکار شده‌اند.

یکی دیگر از کارگران خدماتی تبریز درباره تامین شدن امنیت شغلی کارگران با تبدیل وضعیت استخدامی آنها تصریح کرد: موضوع تبدیل وضعیت استخدامی کارگران پیمانکاری ارتباط مستقیم با تامین امنیت شغلی آنها و افزایش راندمان کاری دارد به عنوان نمونه یکی از شهرداریهای همجوار تبریز (شهرداری ارومیه) با خروج پیمانکاران همه کارگران خدماتی خود را قرارداد مستقیم کرده است. طبق دیداری با کارگران پاکبان این شهر، همه آنها از شرایط کار خود بسیار رضایت داشتند و بخش زیادی از این رضایت آنها به تامین شدن امنیت شغلی آنها مربوط می‌شد که باعث شده بود با آسایش خیال به کار روزانه خود ادامه دهند و این موضوع باعث افزایش راندمان کاری آنها نیز شده است.

وی با بیان اینکه قراردادهای موقت، آسیب جدی به امنیت شغلی کارگران وارد می‌کند، افزود: مسئولان مربوطه نباید کارگران را به حال خودشان رها کنند.

*فریاد کارگران خدمات شهری شهرداری قزوین در اعتراض به عدم پرداخت بموقع حقوق و مطالبات و تهدید به اخراج از کار در صورت حق طلبی

روز شنبه 5 مهر، جمعی از رفتگران شهرداری قزوین با حضور در یک خبرگزاری محلی فریاد اعتراضشان را قزوین نسبت عدم پرداخت بموقع حقوق و مطالبات و تهدید به اخراج از کار در صورت حق طلبی، رسانه ای کردند.

آنها گفتند: ما از رفتگران شهرداری قزوین هستیم که همیشه حقوق خود را دیر به دیر دریافت می‌کنیم و هنوز عیدی سال قبل ما پرداخت نشده است.

کارگران معترض ادامه دادند: هر زمانی به مسئولان شهرداری اعتراض کردیم می‌گویند این موضوع ربطی به ما ندارد و پول شما را باید پیمانکار پرداخت کند. به پیمانکار می‌گوییم این پاسخ را می‌شنویم که شهرداری مطالبات ما را پرداخت نکرده است و اگر زیاد هم اعتراض کنید اخراج خواهید شد.

آنها افزودند: آیا کارکنان و کارمندان شهرداری هم مثل ما حقوق دریافت می‌کنند؟ آیا آقای شهردار و اعضای شورا حقوق و حق جلسه‌های خود را به موقع دریافت نمی‌کنند؟ چرا فقط زور مسئولان به کارگران می‌رسد؟

با شیوع کرونا هم نگرانی ما چندبرابر شده است و از ماسک و دستکش هم خیلی وقت است خبری نیست و گناه ما چیست که رفتگر شدیم؟

***اعتراض کارگران مجتمع فولاد زرند ایرانیان نسبت به عدم پرداخت 4 ماه حقوق و تهدید به اخراج در صورت حق طلبی**

روز شنبه 5 مهر، کارگران مجتمع فولاد زرند ایرانیان(شرکت پیمانکاری نوین سازه هزار)اعتراضشان را نسبت به عدم پرداخت 4 ماه حقوق و تهدید به اخراج در صورت حق طلبی رسانه ای کردند.

یکی از کارگران این پروژه در حال احداث واقع در 7 کیلومتر جاده زرند - کرمان به خبرنگار یک رسانه محلی از تعویق چهارماهه در پرداخت حقوق کارگران این شرکت خبر داد و بیان داشت: متأسفانه زندگی ما با این شرایطی که ایجاد شده، بسیار سخت می‌گذرد.

وی با بیان اینکه در شرایط کنونی آیا هیچ مسئولی می‌تواند چهار ماه بدون حقوق زندگی کند، افزود: متأسفانه هر کدام از افراد هم بخواهد از حق خود دفاع کنند، می‌گویند «اخراج»، برو تسویه حساب!

بنا به گزارش این منبع، طبق معمول کارگران قربانی اختلافات مالی کارفرمای اصلی یعنی شرکت فولاد ایرانیان(زیسکو)زیر مجموعه هلدینگ توسعه معادن و صنایع معدنی خاورمیانه (میدکو) وپیمانکار شرکت نوین سازه هزار هستند وبعبارتی معیشت این کارگران وخانواده هایشان از طرف این کارفرمایان برای حل اختلافات مالیشان به گروگان گرفته شده است.

***ادامه اعتراضات مربیان ورزش شرکت نفت ایران نسبت به بلاتکلیفی شغلی و معیشتی**

اعتراضات مربیان ورزش شرکت نفت ایران نسبت به بلاتکلیفی شغلی و معیشتی ادامه دارد.

روز شنبه 5 مهر، جمعی از مربیان ورزش شرکت ملی نفت ایران در گفتگوبا خبرنگار رسانه ای، از عدم تمدید قراردادهای خود و بیکاری ناگزیر خبر دادند.

این مربیان ورزش که سالها در تهران مشغول به کار بوده‌اند، با تعطیلی و بی‌رونق شدن مراکز ورزشی شرکت نفت بعد از آمدن کرونا، ناخواسته بیکار شده‌اند. این مربیان که تعداد آنها بیش از سی نفر است؛ می‌گویند: در این شرایط اقتصادی، هیچ منبع درآمدی نداریم.

این مربیان که غالباً دارای تحصیلات مرتبط و سابقه ورزشی هستند، می‌گویند: شاید تا ماه‌ها این وضعیت ادامه داشته باشد؛ ما برای امرار معاش باید چه بکنیم؟!

آنها با توجه به طولانی بودن صف بیمه بیکاری کرونا، از شرایط بد معیشتی خود انتقاد دارند و می‌گویند: راهی برای امرار معاش نداریم.

قابل یاد آوری است که در شهریورماه نیز، نیروهای پیمانی اداره امور ورزش شرکت بهره‌بردار نفت و گاز گچساران به نشانه اعتراض جلوی فرمانداری گچساران تجمع کردند. آنها نیز با عدم تمدید قرارداد در ماه‌های کرونایی مواجه شده بودند و خواستار راهکاری برای بر سر کار ماندن بودند.

در همین رابطه:

1- ادامه کنش های کارگران پیمانی اخراجی اداره امور ورزش شرکت بهره برداری نفت و گاز گچساران برای باز گشت بکار با برپایی تجمعات مقابل فرمانداری گچساران

کنش های کارگران پیمانی اخراجی اداره امور ورزش شرکت بهره برداری نفت و گاز گچساران برای باز گشت بکار با برپایی تجمعات مقابل فرمانداری گچساران کماکان ادامه دارد.

به گزارش 29 شهریور یک منبع خبری محلی، در این روزها هم جمعی از مربیان امور ورزش نفت و گاز گچساران که تنها منبع درآمدشان همین راه مربیگری در ورزش شرکت نفت این شهرستان بود، و تنها از مزایای ارکان ثالث بودن در نفت فقط نامش را یدک می‌کشیدند چند هفته‌ای است که مهر اخراج از شغل هم برپیشانی شان حک شده است.

حقوق ماهیانه مربیان امور ورزش نفت و گاز گچساران (با وجود ساختار، وثبت در سامانه ساپنا به عنوان ارکان ثالث مستمر) دریافتی که غالباً بالای 10 سال سابقه کاری و بعضاً تحصیلات آکادمیک هستند به یک میلیون و چهارصد هزار تومان هم نمی‌رسد.

2- تجمع اعتراضی کارگران پیمانی اداره امور ورزش شرکت بهره برداری نفت و گاز گچساران نسبت به اخراج از کار مقابل فرمانداری

صبح روز سه شنبه 11 شهریور، کارگران پیمانی اداره امور ورزش شرکت بهره برداری نفت و گاز گچساران برای اعتراض به اخراج از کار دست به تجمع مقابل فرمانداری شهرستان گچساران در استان کهگیلویه و بویراحمد زدند.

بنابه گزارش یک منبع خبری محلی، مسئولان شرکت بهره برداری نفت و گاز گچساران در اقدامی عجیب و غریب از ابتداء شهریورماه به نیروهای پیمانی اداره امور ورزش نفت گچساران (بانوان و آقایان مربی) اجازه کار و فعالیت نداده است.

گفته می شود: نیروهای اخراج شده اداره امور ورزش شرکت بهره برداری نفت و گاز گچساران از مربیان ارزشمند و با تجربه این شهرستان که دارای سوابق فعالیت چندین ساله در رشته های مختلف ورزشی صنعت نفت می باشند و بارها در سطح استان، کشور و در مسابقات صنعت نفت کشور و مناطق نفت خیز جنوب برای شهرستان گچساران افتخار آفرینی کرده اند.

***کانون نویسندگان ایران: حکم زندان سه عضو کانون نویسندگان ایران اجرا شد**

امروز پنجم مهر ماه رضا خندان (مهابادی) و بکتاش آبتین، دو عضو هیئت دبیران کانون نویسندگان ایران، و کیوان باژن عضو پیشین هیئت دبیران جهت اجرای حکم به زندان اوین منتقل شدند. رضا خندان (مهابادی) و بکتاش آبتین هر یک به شش سال و کیوان باژن به سه سال و شش ماه زندان محکوم شده اند. این سه نویسنده پیش تر در تاریخ یکم تیر ماه سال جاری به شعبه ی یک اجرای احکام احضار شده بودند؛ اما به علت شیوع بیماری کرونا، اجرای حکم آنها تا تاریخ پنجم مهر به تعویق افتاد. امروز صبح این سه نویسنده در دایره اجرای احکام حضور یافتند و در نهایت حوالی ساعت سه بعد از ظهر به زندان اوین منتقل شدند. رضا خندان (مهابادی)، بکتاش آبتین و کیوان باژن اردیبهشت ۱۳۹۸ در شعبه ۲۸ دادگاه انقلاب اسلامی تهران به ریاست قاضی مقیسه محاکمه و هر یک به شش سال زندان محکوم شدند. چندی بعد دادگاه تجدید نظر حکم بدوی رضا خندان (مهابادی) و بکتاش آبتین را تأیید کرد و حکم کیوان باژن به سه سال شش ماه تبدیل شد. این سه نویسنده مجموعاً به پانزده سال و شش ماه زندان محکوم شده اند. اتهام آنها «تبلیغ علیه نظام» و «اجتماع و تبانی به قصد اقدام علیه امنیت کشور» است. مصادیق و «مستندات» این اتهامها انتشار نشریه ی داخلی کانون نویسندگان ایران، مشارکت در تدوین کتاب تاریخچه ی کانون، بیانیه های کانون و حضور در مراسم سالگرد محمدجعفر پوینده، محمد مختاری و احمد شاملو است.

گفتنی است که جمعی از اعضای کانون نویسندگان ایران و تعدادی از شاعران و نویسندگان مستقل از ساعت نه و نیم صبح امروز در اعتراض به اجرای حکم سه نویسنده در مقابل زندان اوین جمع شدند و تا لحظه ی بدرقه ی آنان در آنجا حضور داشتند.

*اعدام نوید افکاری برای ارباب و فرونشاندن خشم کارگران و معترضان!

روزهایی که هنوز هفت ساله نشده بود، می‌رفت پارک آزادی آدامس و بادبادک می‌فروخت. تا هیجده سالگی با تمام توان چسبید به کشتی، همیشه تو استان اول بود و تو مسابقات کشوری مدال می‌گرفت. چون در نوجوانی مجبور شد ترک تحصیل کند برای مسابقات برون‌مرزی به بن بست خورد و بعدا ناچار شد به سربازی برود. سال ۱۳۹۲ خدمت سربازی‌اش تمام شد و این بار مشکلات مالی، کشتی را که ورزش مورد علاقه اش بود، از او گرفت. با سه سال کارگری پول ناچیزی جمع کرد. حالا دیگر ۲۳ ساله شده بود و ادامه دادن حرفه‌ای ورزش کشتی ریسک بزرگی بود. رسیدن او به تیم ملی تقریباً به رویایی محال تبدیل شده بود. ... در سن ۲۵ سالگی ناچار شد برای کمک به خانواده باز هم به کارگری بپردازد و بعدا در شهریور ۹۷ دستگیر شد و "....

این شرح مختصر و گوشه‌هایی از زندگی نوید افکاری، به نقل از خود اوست که با جسمی درهم شکسته از فشار و شکنجه ماموران امنیتی، در سحرگاه روز شنبه، بیست و دوم شهریور ماه، بی آن که حتی اجازه دیدار با خانواده و مادر خود را داشته باشد، با دستپاچگی هرچه تمام‌تر به طناب دار آویخته شد، تا به زعم مقامات و ارگان‌های حامی سرمایه، درس عبرتی باشد برای کارگران و مردم معترضی که زندگی در زیر بار ستم طبقاتی و بی‌حقوقی را بر نمی‌تابند و به انحاء مختلف، اعتراض خود را نسبت به مناسبات استثماری و اختناق حاکم بر جامعه نشان می‌دهند.

نویدافکاری، خود، یکی از همین مردم معترض بود. او یکی از هزاران جوان کارگر و محرومی بود که از کودکی با کارگری و دستفروشی، طعم تلخ فقر و نابرابری را چشیده و با ترک تحصیل اجباری

و دست شستن از علایق و آرزوهایش، از جمله "عضویت در تیم ملی کشتی"، به عنوان کارگری گچکار مشغول به کار شد، تا بخشی از مخارج خانواده را برعهده بگیرد و کمک خرج خانواده باشد.

همین وضعیت البته به نوبه خود، نوید را با واقعیت‌های تلخ زندگی و نابرابری‌های موجود در جامعه آشنا کرد و از او فردی معترض، رشید و با شهامت ساخت. تا آن جا که در اعتراضات خیابانی مردم که علیه فقر، گرانی، تورم و استبداد لجام گسیخته، در جامعه صورت می‌گیرد، شرکت کرد و به سهم خود نقش فعال و پُررنگی در آن اعتراضات و تظاهرات‌ها داشت.

گماشتگان سرمایه، برای نوید که فردی شناخته شده و از جنس خود مردم بود به خاطر شرکت در اعتراضات خیابانی سال ۹۷ پرونده‌سازی کرده و او را به دنبال اعترافی ساختگی که تحت فشار و شکنجه انجام شده بود، به اعدام محکوم کردند، تا به تصور خود، کارگران و مردم معترض را بترسانند و از اعتراضات آنان در آینده جلوگیری کنند.

غافل از آن که، آن چه که کارگران و توده‌های محروم و زحمتکش جامعه را به حرکت وا می‌دارد و به اعتراض و مبارزه می‌کشاند همانا شرایط و اوضاع و احوالی اسفبار است که زندگی را برای بیش از ۹۰ درصد آحاد جامعه سخت و غیرقابل تحمل کرده و آنان را به فقر و خانه‌خرابی کشانده است. نوید و نویدها در واقع محصول این شرایط هستند و از دل شرایط نامناسب اجتماعی و اعتراضات و مبارزات مردم برمی‌خیزند.

ناگفته پیداست نهادهایی که با صحنه سازی و گرفتن اعتراف در زیر فشار و شکنجه حکم صادر می‌نمایند، تا جان یک کارگر زحمتکش و بی‌گناه را بگیرند و از این طریق به اصطلاح قدرت نمایی کنند، به راستی ترسیده‌اند و سخت نگران وضعیت آتی خود در روزها و ماه‌های پیش‌رو می‌باشند.

اما برخلاف تصور مدافعان سرمایه، اعدام نوید نه تنها ترس و وحشت در دل مردم ایجاد نکرد، بلکه واکنش شدید و گسترده کارگران و توده‌های مردم را همراه با خشم و انزجار آنان نسبت به این اقدام سرکوب‌گرایانه و ضدانسانی برانگیخت و آن را به عنوان قتل عمد دولتی و پدیده‌ای مذموم و ضدبشری در معرض نگاه و قضاوت کارگران آگاه و وجدان‌های بیدار جامعه قرار داد. اعدام نوید بار دیگر حساسیت جامعه را نسبت به این مسئله جلب نمود و به کارگران و توده‌های مردم یادآور شد که باید پر قدرت، متشکل و گسترده علیه اعدام و سلب آزادی به مبارزه برخاست. به طور قطع این، آن نتیجه مطلوب دولتمردان و عوامل سرمایه نبوده است.

ما به عنوان بخشی از جامعه کارگری ایران، ضمن عرض تسلیت به مردم زحمتکش و خانواده داغ‌دیده‌ی از جور ستم‌پیشگان، هرگونه تهدید، شکنجه و اعدام را نشانه وحشت و استیصال کارگزاران و عوامل سرمایه دانسته و حق شرکت در اعتراضات و اعتصابات کارگری را جزیی از حقوق حقه و مسلم کارگران و توده‌های محروم می‌دانیم. اعتقاد ما بر این است که هیچ کس را نباید به خاطر اعتراض به مصائبی که دامن‌گیر کارگران و زحمتکشان است تهدید و ارباب نمود و مهمتر و فجیح‌تر از آن، دستگیر، زندانی، شکنجه و اعدام کرد.

لغو اعدام دفاع از حق حیات است

سندی‌کای کارگران کشت و صنعت نیشکر هفت تپه

سندی‌کای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه

کانون صنفی معلمان اسلامشهر
کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل‌های کارگری
شورای بازنشستگان ایران
کمیته پیگیری ایجاد تشکل‌های کارگری
اتحاد بازنشستگان
گروه اتحاد بازنشستگان
جمعه ۴ مهر ماه ۱۳۹۹

akhbarkargari2468@gmail.com